

helt eller delvis, hvis skadelidte kommer under særforborg eller på anden måde forsørges af det offentlige.

§ 8. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven anvendes på vaccinations-

skader, for hvilke de første sikre symptomer er påvist efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Loven anvendes endvidere på vaccinationsskader, for hvilke de første sikre symptomer er påvist før lovens ikrafttræden, såfremt de anmeldes til direktoratet for ulykkesforsikringen senest ét år efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

a. Lovforslagets baggrund.

Efter at der i foråret 1966 var blevet gennemført en landsomfattende polio vaccination, blev der i nogle tilfælde konstateret akut polio, hvis fremkomst blev sat i forbindelse med vaccinationen. På grundlag af en redegørelse fra et sagkyndigt udvalg afgav sundhedsstyrelsen en erklæring til indenrigsministeriet om, at der i 8 tilfælde måtte antages at være forekommet akut polio i sandsynlig årsagssammenhæng med vaccinationen. Der blev herefter med tilslutning fra folketingets finansudvalg tillagt de 8 polioramte personer invaliditetserstatning.

I forbindelse med denne sag har spørgsmålet om ydelse af erstatning til vaccinationsskadede ved flere lejligheder været drøftet i folketinget (Folketingstidende, forhandlingerne 1966-67, sp. 781 og 1966-67, sp. 3447-3462 samt 1968-69, sp. 5660-5664). Ved disse drøftelser har der fra forskellig side været fremsat ønske om, at erstatning til vaccinations-skaderamte blev sikret ved lov.

Efter afslutningen af sagen om erstatning til de 8 polioramte personer, blev der i ca. 20 tilfælde over for indenrigsministeriet rejst krav om erstatning for vaccinationsskader ikke blot i forbindelse med polio vaccinationer, men også i forbindelse med difteri-, koppe- og kighostevaccinationer.

På denne baggrund nedsatte indenrigsministeriet den 24. november 1969 et udvalg med den opgave at overveje, om den af indenrigsministeriet efter polio vaccinationerne i 1966 indledte praksis med hensyn til erstatning for vaccinationsskader burde fortsættes, eller om der burde fastsættes lovregler om erstatning fra statskassen for skader forvoldt ved vaccination.

Udvalget har i februar 1971 afgivet en betænkning, betænkning nr. 609 vedrørende erstatning for vaccinationsskader. Udvalget anbefaler, at staten ved lov forpligter sig til at yde erstatning for skader, som med rimelig sandsynlighed kan antages at være

forårsaget af vaccination mod smitsomme sygdomme, der foretages i offentlig interesse. Det i betænkningen indeholdte lovudkast danner i alt væsentligt grundlag for nærværende lovforslag.

Lovforslaget giver på en række punkter de skadelidte en gunstigere stilling end den, der følger af det almindelige erstatningsretlige system, f. eks. med hensyn til ansvarsbetingelser og bevisregler.

b. Lovforslagets hovedtræk.

1. Ifølge lovforslagets § 1 pålægges statskassen ansvar for skader, der må anses forårsaget af vaccinationer mod *smitsomme sygdomme*, der foretages ikke alene for at beskytte den enkelte, men også for at beskytte større eller mindre dele af befolkningen mod smitte af den pågældende sygdom d.v.s. i *offentlig interesse*.

Vaccination mod følgende smitsomme sygdomme sker for tiden i offentlig interesse: *kopper, difteri, kighoste, polio og tuberkulose*. Vaccination mod disse sygdomme er enten påbudt ved lov (kopper) eller anbefales befolkningen af sundhedsmyndighederne. Sådant anbefaling kan f.eks. give sig udtryk ved, at vaccinationen vederlagsfrit tilbydes børn inden skolealderen eller ved at sundhedsmyndighederne, som tilfældet var ved polio vaccinationskampagnerne, foranstalter vederlagsfri masse vaccination af store udsnit af befolkningen.

Da man må forudse, at udviklingen inden for lægevidenskaben kan medføre, at sundhedsmyndighederne finder anledning til at anbefale vaccinationer også mod andre smitsomme sygdomme, kan indenrigsministeren efter lovforslagets § 1, stk. 2, udvide lovens område til at omfatte vaccination mod andre smitsomme sygdomme, der foretages i offentlig interesse.

2. Skaden må med rimelig sandsynlighed antages at være forårsaget af vaccinationen. Det kan ofte være vanskeligt at afgrænse vaccinationsskader fra sygdomme, som tilfældet opstår samtidig med vac-